

Mijnheer & Minst Vriend!

De beide stukjes betrekkelijk het Vlaamsch-
Outoch-landfeest (waarvoor ik U by deze
dankzeg) zijn mij wel geworden, benevens
„Geertmida, of de opvoeding v. een meisje”,
welk manuscript ik onmiddellijk aan het
Muzic. & Almanak. verzonden hebt, hope-
nde dat het nog tijdig genoeg op zijne bestem-
ming zal aangekomen zijn. Het is los
en luimig, & wanneer het boekje niet reeds
ter perse gelyd is, twijfel ik niet, of de redactie
zal er een plantje voor inruimen, ook te Kaste
n, eenige andere reeds goedgekeurde bijdragen. —
De meeste der voor U, met aantekening, opge-
helderde woorden, zijn niet Slechts Vlaamsch,
maar ook Leenwisch, en, vergis ik mij niet, ook
in Holland niet geheel onbekend. Maar
n, waar de uitgang lik voor lyk? Bilderdijk,
Meiland noch Pienzenbeek geven hier het Voorbeeld,
en geloof ons dat deze Uwe nieuwe Schryfwijze
alleen op de Vlaamsche uitspraak zal gegrond
zijn: heb ik dit wel voor? —

Om pastor Duivillers, voor de volgende
jaargang des Bl. Almanaks, om een bijdrage
te verzaken, daarvoor wordt het al wat
laat; ook durfde ik de inzending van het
Uwe daarnaar niet meer doe, wachten.
Door Duivillers' tusschenkomst, heb ik
aan het Ned. Letterkundig Jaarboekje te
Utrecht, een dichtstukje gezonden, getiteld:
„De arme bezenvrouw”, waarvoor ik hoop
dat de Heer Renes wel een plantje zal
overhebben. Het bevat een getrouwe

Schildering der ellende, waaraan de
' arme ten prooi gegeven is: ee, onderwerps, zeker
' niet nieuw meer; maar ee, thema toch,
waarop immer nieuwe variatie, zullen kunnen,
gemaakt worde, zoolang er eene dicht
Kunde bestaat. -- Deze dichtregel, voerde
ik, ter geleide, er nevens: --

" 'k Leed u mijne, arme bezenvrouw,"
" die 'k aan uwe Zorge toevertrouw,"
" Om, onder 't goed geleide
" der Vuchte, door uwe brei, gekweekt,
" Te reize, waar me, Neêrduitsch spreekt,
" ^{Woch} ~~Maar~~ nooit in 't Neêrduitsch vleide ~~en~~.

" Neen, nooit in 't Neêrduitsch vleys, wou
" E, Hooggeboze heer of Vrouw;
" Maar 't lied, dat, voor de schaamle,
" De laaggestemde Citer slaat,
" Bij Schooner zang op Forscher maat
" Toegeven zal verzaamle.

" In 't lied, dat, uit het hart gevloeid,
" Op vreemde leert niet men genoeid,
" Verschoont me, 't zwakke & 't ruwe.
" En nu, gezagt, Gij kent mijn wensch.
" Leed ook de, Vlaamsche, dichter Pens
" Mijn groetenis met de Uwe. --"

" 16 Julij 1847. "

Derer dage, heb ik met veel genoegen geleze,
Uwe (reeds ^{voor} 17 jaren ~~gelede~~ uitgegevene)
Omwenteling op de Vlaamsche Zangberg.
De daarachter geplaatste aantekeningen,
vooral zijn nuttig & leerzaam. Ontrent
te het bezijn van woorden met dezelfde
letter beginnende (als: lust & last, heul
& hulp enz.) zegt Gij onder andere, dat

Follens dit kunstje bij uitnemmenheid verstant.
Bespotten, was immers hierbij Uw doel niet? —
Ik noem het eene der schoonste eigenschappen
onzer rijke moedertaal, en Follens van deze
eigenschap gedurig in zijne verzen gebruik
makende, laat daardoor juist zien, dat hij
die taal magtig is. O dat ik hem dat
Kunstje kon afkijken! —

Ontvaagt de welgemeende groete van,
J. P. Roos, & van W. D. Milline
Hr. de Lignij, &c.

Aardenburg,
27. Aug. 1847.

De. Heere Prudens Van Duynse,
te Gent.

Wel Edel Heer,
de Heere Radens van Bruijse
te
Gent.

h. d. mi.